

KUALA LUMPUR — “I like to hang out and talk with people, using the method of the process of networking and collecting my experience as a way to make my art,” describes Roslisham Ismail (Ise), a Malaysian conceptual artist whose work is driven by people, place, and the process of living life itself.

“It is not about making work but about making the connection, there is a shift between doing something to create a final product and starting to believe in the process. When I did my first residency in Australia, people back in Malaysia were gossiping and saying that Malaysia had done wrong and sent the wrong artist, ‘he doesn’t do anything!’ they said. But actually, I was meeting and connecting with people, collecting my experience and using the method of process.”

Intangible art practice at heart, Ise’s collections do often realize themselves into something that we can touch and see, his sketchbooks and diaries turning into maps of memories that capture his method in a physical form and large scale installations depicting his network of connections unfolding across gallery walls. His most recent work, ‘chronOLOGiCal’ for the Secret Archipelago exhibition at the Palais de Tokyo took the process of interviewing and collecting oral histories and transformed these recollections into a “tale that becomes telling as it continues to be told.”

“chronOLOGiCal is a research project on the oral history of the Malay archipelago and Kelantan, my hometown. The project stemmed from my curiosity in the area’s unwritten history. I interviewed seven people from different backgrounds and recorded their stories and versions of the history by drawing a timeline. The collected timelines were then all put together and I compared them to find the missing links, or maybe new connections. The final chronology of the timeline is a mix and match, a puzzle of the collection and a compilation of this oral history that was shared with me,” described Ise, the layered histories and stories told overlaying and unfolding upon one another in a landscape-sized installation built upon relationships made and experiences had.

“People come and ask me, where is my skill? And I say to them that I think I have a new skill – my skill is one of negotiation. I collect and combine every element of my process and then I compile, compile, compile. If you have a very concrete foundation of the process then you can grab anything to do the work,” described Ise. “But at the end of the day, it is something intangible, something you cannot see coming from yourself, from the inside and how you express it to a person – but I think people can read that thing and people can see. That is my opinion, so I am building on that.”

Ise heads to New York city this December for a six-month residency in Manhattan through the Asian Cultural Center, a journey that will undoubtedly lead to new networks, new connections, experiences had and the process of art.

muggo.blogspot.com

02

The art of negotiation

TEXT REBECCA VICKERS
PHOTOS COURTESY OF ISE

01 หลายๆประสบการณ์ของ Ise มักถูกถ่ายทอดด้วยภาพวาดที่เต็มไปด้วยคำอธิบายต่างๆ ที่เขามักบันทึกไว้ในสมุดสเก็ตช์

02 Roslisham Ismail a.k.a Ise

กัวลาร์ลิมเปอร์ — “ผมชอบออกไปแสวงหาและพูดคุยกับผู้คน การสร้างเครือข่ายและการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ เป็นวิธีการสร้างงานศิลปะของผม” นี่เป็นคำอธิบายของ Roslisham Ismail (Ise) ศิลปินคอนเซ็ปต์ชาวมาเลเซียผู้ขับเคลื่อนการสร้างงานศิลปะของตนด้วย ผู้คน สถานที่ และการใช้ชีวิต

“มันไม่ได้เกี่ยวกับการสร้างชิ้นงาน แต่เป็นการสร้างคอนเน็คชันมากกว่า ซึ่งตรงนี้เป็นความแตกต่างระหว่างการทำอย่างเพื่อสร้างเป็นชิ้นงาน และการเริ่มต้นที่จะเชื่อในกระบวนการ ตอนผมไปเป็นศิลปินพำนักครั้งแรกที่ออสเตรเลีย คนในมาเลเซียตั้งคำถามและชวนขบขันกันว่า “นี่เราส่งศิลปินไปผลิตคนหรือเปล่า? เขาไม่ได้สร้างงานอะไรเลยนะ” แต่ในความจริงแล้ว ผมได้พบและพูดคุยกับผู้คน ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ และใช้วิธีการแบบเน้นไปที่กระบวนการทำงาน

แม้กระบวนการทำงานของเขาจะดูจับต้องไม่ได้ แต่ผลงานของ Ise ก็มีกระแสใจออกมาเป็นผลงานที่ชัดเจน และสามารถจับต้องได้ สเก็ตช์บุ๊กและไดอารี่หลายๆ เล่ม กลายเป็นแผนที่ความทรงจำด้วยการจับกระบวนการนั้นๆ มาแสดงออกในฟอร์มที่เป็นรูปธรรม เช่น อินสตอลเลชันขนาดใหญ่ที่นำเสนอเครือข่ายของคอนเน็คชันที่ซ้อนทับกันไปมาบนผืนผ้าผนังห้องนิทรรศการของผลงานล่าสุดที่ชื่อ ‘chronOLOGiCal’ ในนิทรรศการ ‘Secret Archipelago’ ที่ Palais de Tokyo ซึ่งเกิดจากการสัมภาษณ์และรวบรวมประวัติศาสตร์ที่ถูกเล่าปากต่อปาก ก่อนจะเปลี่ยนให้การรวบรวมนี้กลายเป็น “เรื่องเล่าที่ถูกแต่งเติมทุกครั้งเมื่อนำไปเล่าต่อ”

“chronOLOGiCal เป็นโปรเจกต์ที่ผมมีเลิร์ซ ‘ประวัติศาสตร์ที่ถูกเล่าปากต่อปาก’ ในหมู่เกาะมาเลเซียและ

รัฐกลันตัน ซึ่งเป็นบ้านเกิดของผมเอง โปรเจกต์นี้เริ่มต้นจากความสนใจประวัติศาสตร์ที่ไม่เคยถูกบันทึกของพื้นที่นั้นๆ ผมสัมภาษณ์คน 7 คน ที่มีพื้นเพแตกต่างกัน และบันทึกประวัติศาสตร์ในเวอร์ชันของพวกเขาด้วยการวาดไทม์ไลน์ ซึ่งผมจะนำข้อมูลที่ผมได้มารวมกันเพื่อเปรียบเทียบ หากจุดที่ไม่สัมพันธ์กัน และความเชื่อมโยงใหม่ๆ และไทม์ไลน์สุดท้ายจะเป็นการมิกซ์แอนด์-แมทช์ เป็นจิ๊กซอว์ของสิ่งต่างๆ ที่ผมรวบรวมมา และเป็นการเปรียบเทียบเรื่องราวที่เขาเหล่านั้นแชร์ให้ผมฟัง” เลเยอร์ของประวัติศาสตร์และเรื่องเล่าที่ซ้อนทับกันเป็นอินสตอลเลชันสเกลแลนด์สเคปขนาดใหญ่สร้างจากความสัมพันธ์และประสบการณ์ที่ศิลปินได้รับมา

“มีคนมาถามผมว่า ทักษะหรือความถนัดของผมคืออะไร? และผมตอบไปว่า ผมคิดว่าผมมีทักษะใหม่ เป็นทักษะการพูดคุยกับผู้คน ผมเก็บและรวบรวมทุกอย่าง องค์ประกอบระหว่างกระบวนการทำงาน และผมก็ผสมมันเข้าด้วยกัน ถ้าคุณมีพื้นฐานของกระบวนการทำงานที่ดี คุณจะสามารถหยิบอะไรมาใช้ในงานก็ได้” Ise เล่า “แต่ในตอนท้ายมันก็จะเป็นอย่างที่จับต้องไม่ได้ เพราะสิ่งที่คุณหยิบจับมาใช้มันไม่ได้มาจากตัวของคุณ ไม่ได้มาจากภายในตัวคุณหรือในวิธีการที่คุณนำเสนอต่อผู้ชม แต่ผมว่าผู้ชมจะอ่านมันออก และเขาเหล่านั้นจะเห็นมัน นี่เป็นความเห็นของผมครับ ผมสร้างงานจากตรงนั้น”

Ise จะเดินทางไปที่นิวยอร์กในเดือนธันวาคมนี้ และเป็นศิลปินพำนักอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหกเดือนที่ Asian Cultural Center ในแมนฮัตตัน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาจะได้คอนเน็คชัน ประสบการณ์ และกระบวนการทำงานแบบใหม่ๆ จากที่นั่นอย่างแน่นอน